

den 18de April. For en Subordinationsforseelse blev han ifølge Andragendet den 8de September 1882 ved Krigsretsdom dømt til sin Bestillings Fortabelse, men Regimentschefen formildede denne Dom til simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 4 Gange 5 Dage. Efter at have udstaaet denne Straf blev han affediget af den militære Tjeneste, og paa et Andragende om at erholde Pension modtog han det Svar fra Bestyrelsen for de militære Underklassers Pensionering m. m., at Finantsministeriet ikke kunde tilstaa ham en saadan, fordi hans Affedigelse ikke hidrørte fra en ham utilregnelig Aarsag. Denne Afgjørelse kom ham noget uventet; thi vel var det blevet ham betydet, da han modtog den ovenfor nævnte Formildelse af den ham overgaaede Krigsretsdom, at der ikke derved erhvervedes nogen Sikkerhed for, at han ved en eventuel Affedigelse vilde faae Pension, men han troede dog at kunne betragte det som utvivlsomt, at hans Regimentschef, der tilbød ham Formildelsen, ligesaa fuldt som han selv, der modtog den, gif ud fra, at der derved vilde naas ikke blot en Mulighed, men endog en høi Grad af Sandsynlighed for, at han ved en eventuel Entledigelse vilde erholde Pension; thi i modsat Fald vilde det være et daarligt Bytte i Retning af „Formildelse“ at faae Bestillings Fortabelse uden Pension for den forudgaaende Tjeneste omsat til Affed ligeledes uden Pension, men plus et Tillæg af 4 Gange 5 Dages Vand og Brød. Paa en Henvendelse til Krigsministeriet om at erholde en aarlig Understøttelse modtog han Afflag med Henviisning til ved Domstolene at søge sin formentlige Pensionsberettigelse gjort gjældende. Da dette imidlertid haade vil blive langvarigt og kostbart, og han uden nogetomhelst Tilhold udenfra maa kæmpe haardt for at sikkre sin og talrige Families Existens, kan han ikke gjøre dette. Han beder derfor Rigsdagen om at skaffe ham en aarlig Understøttelse tillagt som Ækvivalent for hans Pension, idet han haaber, at man trods den ham overgaaede Straffedom vil tage hans lange Tjenestetid og hans Deltagelse i sidste Krig i Betragtning og derhos se hen til, at det ikke alene er ham, men ogsaa hans meget svagelige Hustru og 5 uforførgede Børn (2 Døttre paa 15 og 6 Aar, 3 Sønner paa 12, 10 og 8 Aar), som ere komne til at lide ved hans Affedigelse uden Pension.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Krigsministeren:

23. Fra Enkefru Helena Wilhelmi af Kjøbenhavn om en Understøttelse i Stedet for en nu bortfalden. (Indbragt den 20de November 1883 af Folkethingmanden for Kjøbenhavns 3die Valgfreds, Tvermøes.)

I Samlingen 1877—78 vedtoges et Forslag om at tilstaa Andragerinden en aarlig Understøttelse af 200 Kr., og i Samlingen 1880—81 blev et af hende indgivet Andragende om yderligere Understøttelse henvist til Krigsministeriet, hvorefter der tilstodes hendes 60 Kr. aarlig for hvert af hendes 3 Børn indtil deres fyldte 18de Aar. I Samlingerne 1881—82 og 1882—83 indgav hun Andragende om en extraordinær Understøttelse af Hensyn til de til hendes Børns Opdragelse medgaaede Udgifter, men Udvalget fandt ikke Grund til at gjøre nogen Indstilling derom (se Tillæg B for Samlingen 1882—83 Sp. 877—878). Da nu Understøttelsen til hendes ældste Datter er bortfalden ved dennes fyldte 18de Aar, og da Ministeriet paa et Andragende om at maatte beholde denne Understøttelse har svaret, at det ikke ser sig i Stand til at opfylde dette Ønske, henvender hun sig til Folkethinget med Andragende om, at det vil hjælpe hende til fremdeles at beholde den nævnte Understøttelse, da hendes Børns Opdragelse er forbunden med saa mange Udgifter, at det vil være et stort Savn for hende at miste den.

Udvalget betragter denne Sag som afgjort ved de tidligere givne Bevillinger og gjør derfor ingen Indstilling.